

V zahradě na skládě,
drobné listí padá,
hrabala ho Anička,
pýtá sa jí mamička:
Chceš-li sedláka?
Nechcem, nebudem,
nemám k němu chuti.

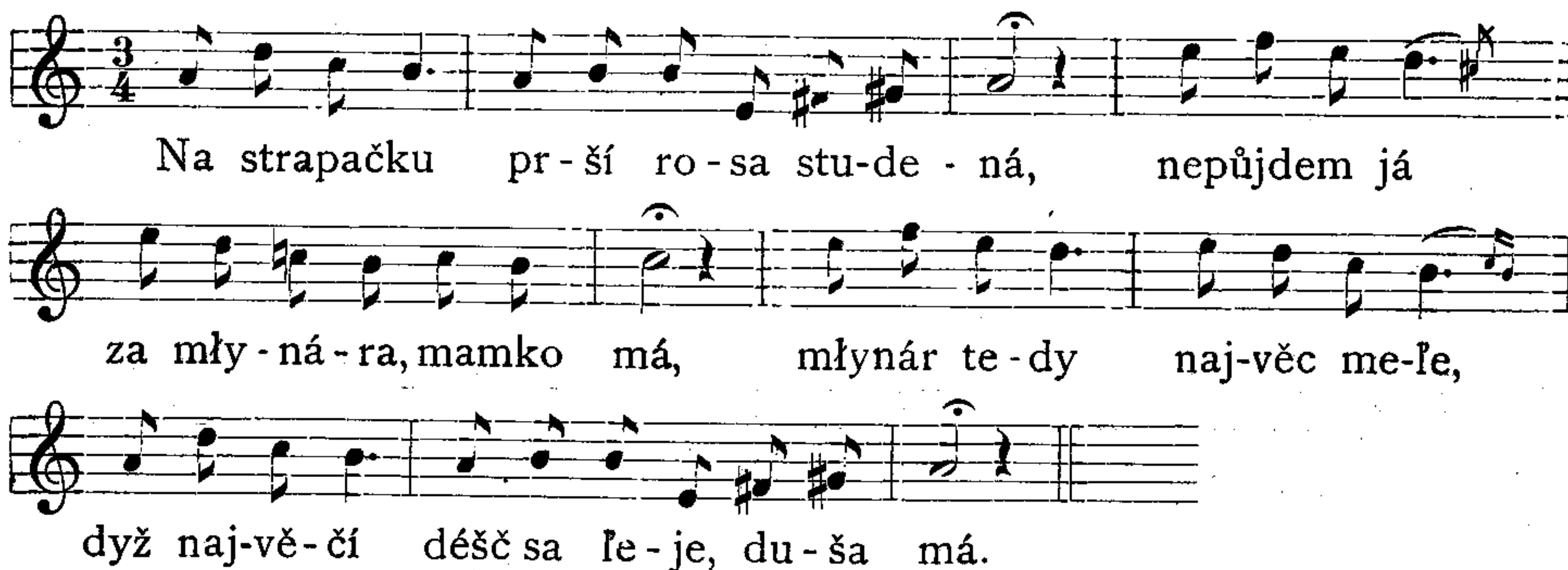
V zahradě na skládě
drobné atd.
Chceš-li krajčíra?
Nechcem, nebudem,
nemám k němu chuti.

V zahradě na skládě
drobné listí atd.
Chceš-li kadlíca?
Nechcem, nebudem
nemám k němu chuti.

V zahradě na skládě,
drobné atd.
Chceš-li pastýra?
Chcem, chcem,
mám k němu chuť,
dyž on půjde za stádem,
pléská pěkně tatarem,
toho já mám ráda.

1342.

Z Velké.

Mírně.

Na strapačku pr-ší ro-sa stu-de - ná, nepůjdem já
za mly - ná - ra, mamko má, młynár te - dy naj-věc me-ře,
dyž naj-vě-čí děšč sa le - je, du - ša má.

Na strapačku prší rosa studená,
nepůjdem já za młynára, mamko má,
młynár tedy najvíc mele,
dyž největší děšč sa léje, duša má.

Na strapačku prší rosa studená,
nepůjdem já za sedláka, mamko má,
sedlák tedy kope, ore,
dyž největší slůnko hréje, duša má.

Na to sem sa uči, uči, učila,
a do školy chodi, chodi, chodiła,
abych já tech černoookých
mládenečků šidi, šidi, šidiła.

Jaké moje uče, uče, učení,
a do školy chodě, chodě, chodění,
na tú lásku, můj obrázku,
nasypeme kame, kame, kamení.